

TANEČNÍ ROZHLEDY

Ročník I.

Časopis o soudobém tanci

Číslo 1/září 1997

Cena 25,-Kč

ISSN 1211-8494

dodávají
VÝPOČETNÍ TECHNIKU
KANCELÁŘSKOU TECHNIKU
TELEKOMUNIKAČNÍ TECHNIKU

znamenají
ŠPIČKOVÉ PŘÍSTROJE
SPOLEHLIVÝ A PRUŽNÝ SERVIS
VÝHRADNĚ KVALITNÍ KOMPONENTY
NÁROČNÉ PŘEDPRODEJNÍ ZKOUŠKY KAŽDÉHO KUSU

VT DATA s.r.o.	VYSOKÉ MÝTO	Fügnerova 4/I, 566 01, tel. (0468) 223 24, fax (0468) 218 61
	PRAHA	U skládky 3, 190 00, tel. (02) 828 510, 684 86 75, fax (02) 828 455
	BRNO	El. Voračické 32, 616 00, tel. (05) 412 130 68, fax (05) 412 130 68
	BRATISLAVA	Drieňova 34, 821 02, tel. (004217) 238 440, fax (004217) 238 440
	PIEŠŤANY	Palárikova 5, 921 01, tel. (00421838) 254 71, fax (00421838) 254 71

Úvodní slovo šéfredaktora

O vydání nového tanečního časopisu jsem začal uvažovat už loni po zániku Tanečních listů. Důvodů jsem měl několik. Především mi vadilo a vadí v podstatě velmi úzké zaměření Tanečních listů, které se po převedení do přílohy časopisu Harmonie ještě obsahově zúžilo.

Má-li být moderní tanec uměním vítězně krácejícím do třetího tisíciletí i u nás, potřebuje mnohé, ale mimo jiné i nadšenou širokou základnu. Ta se rekrutuje z mnoha žáků i učitelů uměleckých škol a amatérských souborů. Tento mnohahlavý zástup tanečníků potřebuje dvě věci - jednak mít pocit, že je dostatečně zviditelněn, a jednak být informován o vývoji tance profesionálního.

Obě skupiny, profesionální i neprofesionální, musí mít pocit určité spřízněnosti a mít možnost vzájemné informovanosti a komunikace. Dosavadní taneční časopisy tuto možnost v dostatečné míře nepřinášely. Pro redaktory těchto časopisů je zřejmě dost nepředstavitelná situace, aby na stranách časopisu vedle sebe byl článek o špičkovém profesionálním vystoupení a zároveň článek o tanečním koncertu žáků ZUŠ nějakého malého městečka, rozhovor s významným umělcem vedle rozhovoru s členem méně známého amatérského tělesa.

Předpokládám, že časopis, kterému se podaří oslovit všechny vrstvy zájemců o moderní tanec, nalezne daleko vyšší počet čtenářů, než se dá odhadnout. A mým zájmem je vytvořit typ časopisu, který se bude číst.

Z hlediska svého zaměření mají Taneční rozhledy velkou výhodu v umístění svého sídla. Z Ústí nad Orlicí je blízko do Prahy i do Brna, na Moravu je coby kamenem dohodil. Východočeský kraj je tradičně silnou baštou mnoha souborů věnujících se modernímu tanci i mnoha kvalitních ZUŠ.

Rád bych, kdyby se postupně vytvořila početná obec dopisovatelů časopisu. Mimopražští mají nyní skutečně jistotu, že jejich příspěvky neskončí v koši a pražští kritikové, nezávislí novináři, nebo amatérští dopisovatelé získávají v novém časopise další publikační možnosti.

Pokud některé čtenáře zajímají finanční zdroje Tanečních rozhledů, je to vlastní peněženka a placená reklama, kterou budeme otiskovat všem firmám, podnikatelům ad. Proto zatím nebudeme vycházet na tak kvalitním papíru, jaký si mohou dovolit časopisy, mající za sebou různé finanční podpory, nebo mecenáše.

Doufám, že časem dojde k plné profesionalizaci redakce a pokud můžete poradit, jak získat další finanční prostředky, děkuji předem.

Věřím, že vy všichni, kteří doufáte v další rozvoj a expanzi scénického tance, podpoříte Taneční rozhledy, přinášející nový tvůrčí ruch do poklidných vod taneční publicistiky.

Závěrem bych vám chtěl představit svého spolupracovníka a zároveň vydavatele časopisu Bohumíra Džubeje, kterého někteří z vás jistě znají z mnoha tanečních akcí a festivalů. Věřím, že se ať už prostřednictvím časopisu, nebo při nej-různějších akcích, budeme spolu s Bohumírem Džubejem s vámi často setkávat.

Mirek Němec

Šéfredaktor
Miroslav NĚMEC

Úvodní slovo vydavatele

Vážené čtenářky a čtenáři.

Věřím, že máte radost, že v rukou držíte první číslo nového časopisu *TANEČNÍ ROZHLEDY*. Ve světě soudobého tance se „pohybuji“ bezmála patnáct let a za tu dobu jsem si všimnul, jak chybí časopis pro tanečníky a to zejména pro neprofesionály. Když tedy za mnou přišel nynější šéfredaktor Mirek Němec, nezaváhal jsem a pustil se s ním s chutí do díla. Výsledek máte před sebou. Je pochopitelné, že vás zajímá, co budeme na našich stránkách přinášet a jak často.

V letošním roce vyjdou dvě pilotní čísla. První právě čtete a druhé připravujeme na listopad. Od ledna začneme vycházet jednou měsíčně s pauzou v srpnu. Budeme tak mít jedenáct čísel.

Připravujeme pro vás řadu zajímavých článků, rubrik a občas i nějaké to překvapení. Jedno z nich najdete již v tomto čísle. Jde o předplatitelskou soutěž. Najdete ji na straně 18.

Bez zpětné vazby se však neobejdeme a proto vás prosíme: pište, pište, pište. A to nejen názory na náš časopis, ale i vlastní články. No a to by snad na úvod mohlo stačit. Ať se vám náš - a teď už vlastně i váš - časopis líbí.

Bohumír Džubej

Vydavatel
Bohumír DŽUBEJ

Vážení čtenáři!

Máte před sebou první číslo nového časopisu, který se bude věnovat soudobému tanci. Nebudeme se ale vyhýbat ani odbočkám a exkurzím do dalších uměleckých oblastí (např. hudba, divadlo apod.), protože inspiraci je zapotřebí hledat všude. Nic neškodí rozvoji žánru více než izolace a úzká specializace a zejména soudobý tanec je dnes natolik široká oblast, že je skutečně těžké stanovit jeho hranice.

Taneční rozhledy se chtějí programově věnovat práci tanečních oborů základních uměleckých škol a neprofesionálních souborů scénického tance, kromě toho budeme samozřejmě přinášet informace o celém spektru moderního tance u nás a postupně i v zahraničí.

-mn-

Domino ozdobou festivalu

3x Modern Dance v Ústí nad Orlicí

Vyvrcholením festivalu 3x Modern Dance byl celovečerní program pražského souboru Domino Lenky Ottové. Po skončení tanečního koncertu jsem využil příležitosti a s Lenkou Ottovou si popovídal:

• *Který z vašich tanců se vám osobně nejvíc líbí?*

„Soubor má nejzajímavější Sen o svobodě, protože je to choreografie asi rok a půl stará. Pro mě osobně je ale krokem dopředu tanec Jen jedenkrát, kdy jsem poprvé začala dělat na vážnou hudbu. Vybrala jsem si Gustava Mahlera a protože práce s vážnou hudbou pro mě značí i určitý zlom v přístupu k hudbě vůbec, dost na tomto tanci lpím.

Další tanec Variace na rokokové téma na hudbu Václava Vodičky - Sonáta B dur je mojí ročníkovou prací v 1. ročníku AMU obor choreografie. Pavel Šmok mi zadal klasicismus, českého autora a musela to být sonáta. Vybrala jsem si tuto hudbu a vytvořila „krinolínky“.

• *Jedním z hostujících choreografů v programu Domina je Petr Tyc. Hodláte nadále spolupracovat s autory mimo soubor?*

„Určitě. Nevím ještě jak to bude vypadat příští rok, jestli znovu požádám Petra Tyce, nebo někoho dalšího, ale určitě chci pokračovat i touto cestou. Myslím, že to je ku prospěchu celovečerního představení, protože jeden autor má stejný rukopis a další choreograf představení rozhodně oživí. Stoprocentně i v příštím roce bude na programu kromě mne i někdo další.“

• *Zdá se vám, že je u nás dnes možné, aby se zde užívala profesionální scéna moderního tance?*

„Bohužel asi ne.“

• *A co profesionalizace vašeho souboru?*

„Soubor roste k takové úrovni, že bychom za nějaký čas mohli udělat i tento krok. Ale bohužel není na to doba, podmínky, finanční podmínky. Nemáme za sebou žádného velkého sponzora, který by do toho šel. Celkově doba nenazrála, ale věřím, že nazraje.“

• *Jaká další vystoupení vás čekají?*

„Třetího srpna budeme vystupovat na divadelním festivalu Jiráskův Hronov. Na podzim chystáme dvě celovečerní představení v Praze. Mimoto nás chce pozvat Ivo Dankovič na festival, který pořádá ještě s jednou kolegyní v Praze.“

• *Navštívila jste festival Tanec Praha?*

„Jistě, viděla jsem Cunnighama, o kterém se asi nejvíc mluví. Bylo to velice diskutabilní představení, i když jsem věděla přesně na co jdu. Byla to krásná technika, nádherná, čistá práce, ale to bylo všechno. Neodnesla jsem si nic v sobě, nedalo mi to žádný hluboký vnitřní prožitek.“

• *Máte nějaké další divácké zážitky?*

„Co mě opravdu potěšilo byla návštěva premiéry Pražského komorního baletu Pavla Šmoka. Tak, jak mám možnost tento soubor sledovat, myslím, že jde nyní výrazně dopředu. Mimo jiné i tím, že přijímá choreografie zahraničních autorů. Určitě to oživilo práci souboru.

Pražský komorní balet stojí rozhodně za zhlédnutí.“

• *Co vám samotné leží nejvíc na srdci, když přemýšlíte o moderním tanci?*

„Asi nejvíc přemýšlím o současné situaci v širších souvislostech. Ještě to stále není nijak růžové. Sice v amatérském tanci všechno jde pořád nahoru a nahoru, objevují se nové soubory, lepší se úroveň starších souborů...

Ale v profesionální sféře u nás je to stále jen Pavel Šmok s Pražským komorním baletem, který má za sebou silného sponzora, nebo na Slovensku Bralen, kterého sponzoruje Slovnaft.

Bohužel nový soubor moderního tance by se asi u nás neujal, co se týká nejširšího zázemí a podmínek a to je asi největší kámen úrazu.“

• *A proč si myslíte, že naše společnost „nešl“ po tanci tak jako třeba po fotbalu?*

„Není vychovaná. Lidem chybí kontakt s tímto druhem umění. Když k nám přijdou lidé na koncert jsou nadšení, ale dostat je v širším měřítku do sálů, to je problém. Kdyby divák věděl o tom, co se děje v tanečním světě, kdyby se podařilo zaktivizovat tisk, televizi...

To je asi největší problém - publicita. Tisk, televize jdou raději na sportovní představení.“

• *Jezdíte s vaším souborem do Francie. Čím na vás tato země působí?*

„Asi nejvíc příjemnými, bezprostředními lidmi. A co je důležité, fandí tancování, vědí o něm, rádi se jdou podívat na taneční koncerty. Tancování a taneční festivaly ve Francii mají svoji nenapodobitelnou atmosféru.“

-mn- Lenka Ottová
na Jiráskově Hronovu 1997

Foto: BoD

Tanec, tanec... 97'

Ve dnech 10. - 12. října se v Ústí nad Orlicí koná celostátní přehlídka scénického tance Tanec, tanec... 97'. V přehlídce se představí neprofesionální soubory a jednotlivci, které byly vybrány z regionálních předkol, probíhajících na jaře letošního roku.

Program:

pátek 10. října 19:30

Roškotovo divadlo - inspirativní Večer moderního tance - vystoupí Pražský komorní balet Pavla Šmoka

sobota 11. října 13:30

Roškotovo divadlo - celostátní přehlídka scénického tance

sobota 11. října 19:00

Roškotovo divadlo - galaprogram vybraných choreografií

neděle 12. října 9:00

sál SKS - rozborový seminář poroty

Během celostátní přehlídky scénického tance budou v sobotu a v neděli dopoledne probíhat praktické taneční semináře, vedené lektory Jaroslavem Langmaierem (free styl) a Jiřím Lösslem (afro).

Zájemci z celé České republiky mají možnost se přihlásit ke studijnímu pobytu v průběhu festivalu Tanec, tanec... 97, během kterého bude pro ně zajištěno:

- ✓ koncert v pátek 10.10. v Roškotově divadle (Pražský komorní balet)
- ✓ účast v praktických seminářích (v sobotu 2 lekce, v neděli dvě lekce). Lekce trvá 90 minut.
- ✓ přehlídka souborů scénického tance sobota 11.10. ve 13:30
- ✓ možnost účasti při rozborovém semináři
- ✓ ubytování na internátě - dvě noci
- ✓ stravování v sobotu: snídaně, oběd, večeře, v neděli: snídaně
- ✓ programový bulletin Tanec, tanec... 97

Informace a přihlášky: Středisko kulturních služeb, Naďa Gregarová, Dělnická 219, 562 01 Ústí nad Orlicí, tel. (0465)521047, fax. (0465) 523975.

Počet míst je omezen, informujte se včas! Vstupenky na sobotní večerní galaprogram (výběr nejlepších choreografií z odpoledne + vyhlášení a předání cen) je možné zakoupit v pátek 10.10. při prezenci.

11. celostátní přehlídka scénického tance Tanec, tanec... 97 10. - 12. října 1997 Roškotovo divadlo Ústí nad Orlicí

Seznam vybraných choreografií:

<i>název choreografie</i>	<i>soubor</i>
„Slzy tvé jsou slzami mými“	Stodola - Mariánské Lázně
„Řehole“	Živá věc - ASPV Náchod
„O věcech a lidech“	C-Dance - Ústí nad Orlicí
„Řeč duše“	Akordy - ZUŠ Červený Kostelec
„Quo vaditis Judei?“	Eden - Pardubice
„Rozloučení“	BT studio ZUŠ Pardubice
„OUT“	SMT VŠB - TU Ostrava
„Chleba“	Horizonty - Havířov
„Taneční trilogie inspirovaná hudbou Chicka Corei“	TS Takt - Opava
„Jen jedenkrát“	Domino - Praha
„Hudba ticha II.“	Dance perfekt - Praha
„Přeháňky“	Chlívěk - Černošice
„Prší déšť“	Dance puella - Praha
„Nade dvorem“	„G“ - Žďár nad Sázavou
„Do ticha“	Malé taneční seskupení - Brno
„Tiše se nám nechce“	Filigrán - Brno

Náhradníci:

„Dav“	BT studio - ZUŠ Pardubice
„Věčný boj s pokušením“	Two alone - Praha

U mikrofonu Jan Schmidt

Poměrně častým hostem Ústí nad Orlicí je Jan Schmidt, vedoucí souboru Banda Praha. Využil jsem toho, že letos opět přijel s částí svého souboru na Mezinárodní dílnu moderního tance a položil mu pár otázek:

• *Jaká je vaše taneční minulost?*

„Začínal jsem tancovat v souboru Chorea Bohemica, potom jsem tancoval v souboru Rustica. Ten sice není tak známý jako Chorea Bohemica, ale vedla ho velmi dobře Daniela Stavělová. Vycházelo se z techniky lidových tanců, navíc ještě byla technika klasická a některé moderní techniky.“

• *Daří se vám celkem úspěšně vytvářet syntézu lidových prvků i moderního tance, co stojí na začátku - je to výběr hudby?*

„Je to poměrně těžké, protože taková úprava lidových písniček, aby byla tanečně nosná, se najde zřídka. Pro nás asi nejlepší úprava byla deska Tichý hlas od Hany a Petra Ulrychových, nebo další jejich deska Příběh, ale tam už budu muset pracovat s nůžkami a rozmyslet se, kde co „stříhnout“. Hudba by neměla ztratit taneční tah a zároveň by měla zůstat smysluplná, abych použil jeden z dnešních moderních termínů.“

• *Co vás ovlivnilo na počátku vaší práce i později z moderního tance?*

„Na počátku asi nic. Vymýšlel jsem si. Postupně mě samozřejmě ovlivňovala technika Marty Graham, nebo Limona... a klasika, která je zkrátka potřeba pro některé záležitosti. Zvláště když jsem potřeboval upravit pro potřeby tance takovou hudbu, kde nešlo pracovat s lidovými kroky, s lidovým pohybem.“

• *Loni jste byl v Avignonu na týdenní taneční stáži, pořádá ne pařížským institutem CEMEA. Co vás zaujalo z navštívených představení?*

„Úplná paráda bylo představení Les commentaires d'Habacuc Josefa Nadje, jak po výtvarné, tak pohybové stránce. Pohyb byl velice bohatý, ale myslím si, že výtvarná stránka dominovala. Protože i pohyby byly vytvářené tak, aby tvořily dokonalou syntézu s výtvarným řešením. Těžko říci, co doplňovalo a co převládalo.“

Co se týká představení v Avignonu šťastnou náhodou došlo k tomu, že jednotlivé představení, na kterých jsme byli, gradovaly. Viděli jsme první a říkali jsme „to je špička“, přišli jsme na další a prostě jsme zírali, až jsme došli k „Habakukovi“.

Jediná výhrada k tomu všemu, co jsme viděli, že sice bylo jedno vystoupení lepší než druhé, ale byla z toho cítit dekadence, jako kdyby už to nemělo kam pokračovat. Další pokračování už by byla smrt na scéně.“

• *Co se vám líbilo za uplynulý rok u nás, ať už naživo, nebo třeba i v televizi?*

„Nesmírně se mi líbil po dlouhé době tanec, bohužel

Jan Schmidt stále v dobré náladě

Foto: mn

ted' nevím, jak se přesně jmenoval, ohromná švanda, kdy Pavel Šmok zaplnil scénu vodou a jeho lidi si hráli s kluzkým terénem a dělali všelijaké legrácky. Možná, že někdo řekne, že je to komerce, ale pro mě to byl příjemný oddych. Že prostě konečně někdo udělal něco příjemného na koukání. A potom Jiří Kylián se „starou gardou“ v televizi.

Velmi se mi líbila letos pražská regionální postupová přehlídka scénického tance „Tanec, tanec... 97“. Měla opravdu vysokou úroveň, díky které jsme se také sem do Ústí na podzim opět neprobojovali. Technika souborů šla neuvěřitelně nahoru, je poznat, že v některých souborech tancují

lidi studující taneční konzervatoř.

Na přehlídce bylo hodně k vidění i mimo Domina, tradičně dobrého, a vedle Antaresu, dělajícího typickou „klasiku“. Choreografie Antaresu se nemusí každému líbit, ale je to snad jediný zástupce, dělající tento styl programově. Dále mě zaujal nový soubor, nesoucí název Chlívek. Existuje snad jen půl roku, ale stojí za to.“

• *Během let máte možnost sledovat měnící se úroveň amatérského tance. Jak byste komentoval vývoj posledních několika let?*

„Od doby před asi sedmi lety, co se na scéně objevil náš soubor, se udělal krok dopředu. Po všech stránkách - choreografické, technické, svícení, zvucení. Je možné, že v době, kdy jsme se objevili na scéně, byla určitá mezera, ale vím, že v té době vystačila technika lidových tanců, abychom po technické stránce byli alespoň stejně dobří jako všechny ostatní soubory. Ted' už to nestačí.“

Počet souborů, pracujících dnes opravdu kvalitně, se mnohonásobil. Dnes už si taky málokterý soubor dovolí přijít na takovou soutěž, jakou dnes je Tanec, tanec... s nějakou diskotékovou skladbičkou.

Před těmi sedmi léty snad polovina souborů přiběhla s nějakou diskotékovkou na pódium - třikrát se otočili, dvakrát změnili prostor a tím to skončilo.“

• *Chcete něco dodat, na co jsem se nezeptal?*

„Od té doby, co je celostátní přehlídka scénického tance tady v Ústí nad Orlicí, tak perfektně „šlape“. Taková přehlídka ve velkém městě se ztratí, nikdo o tom neví. Tady je vidět, že město tím dýchá. A je tady příjemně.“

-mn-

TANEČNÍ ROZHLEDY

Chybí více pohody i humoru

Jednou ze známých tváří z tanečních sálů je taneční pedagog Jaroslav Langmaier z Prahy. Protože Ústí nad Orlicí často navštěvuje, ani on neunikl otázkám pro Taneční rozhledy:

• *Co se vám líbilo v poslední době z vystoupení, které jste měl příležitost vidět, ať už naživo, nebo v televizi?*

„Naživo se mi v poslední době líbilo a to doopravdy nejvíc Domino, i když to možná vypadá, že naháním vodu na svůj mlýn, protože s nimi také pracuji. Ale opravdu mě v nejlepším slova smyslu na scéně Domino překvapilo. Nové choreografie Lenky Ottové jsou skvělé, skvělé jsou i tanečnice. Současný program Domina je skutečné pohlazení na duši. V televizi se mi líbila nedávno jakási fantazie a la Hitchcock, bohužel si přesně nepamatuji název. To byl pro mě úžasný pořad, protože mě hřál fakt, že ještě existuje v televizi krásné tancování. Tancování naplno. Název sice strašil hororem, ale byly to krásné věci a doufám, že ještě někdy v televizi poběží.“

Bohužel musím říci, že co jsem absolvoval na festivalu Tanec Praha, mě trochu zklamalo. Viděl jsem Cunninghama, i když přímo z něj zklamaný až tolik nejsem, věděl jsem, co od něho mohu očekávat. Je škoda, že tento soubor nepřivezl program, se kterým normálně vystupuje. Byl jsem unesený z jejich tréninku, z techniky i morálky, ale z představení ne.“

• *Viděl jste vystoupení souboru Alias?*

„Viděl. Lidi byli nadšení, já ne, protože já se chci v divadle potěšit a ne být skoro zastřelený. A když jsem odcházel z divadla připadal jsem si, jak když odcházím z Bohnic. Samozřejmě, že to bylo krásné, výborní tanečníci, výborně se uměli pohybovat, výborné nápady... Ale jejich atak na diváka byl nesnesitelný. Zdálo se mi, že v tomto případě už extrém stál na samotné hranici. Bolelo to až někam dovnitř, hysterie na scéně se nepochybně přenášela i na diváka. Na diváka se ukazovalo - takhle to s tebou dopadne. Připomínalo mi to staré časy, když vrchnost lidi strašila, jak budou jednou potrestaní. Po deseti minutách už jsem nevěděl, jak mám sedět na židli a to je jasný signál, protože když se člověk baví, zapomene na čas, na všechno a jenom žasne. Tady se to nestalo.“

• *Jako taneční pedagog máte jistě představu o tom, zdali sílí proud zájemců o scénický tanec.*

„Zájem sílí, ale jednotlivé populační ročníky jsou čím dál slabší. Problémem je určitá rozdrobenost, protože pořádání podobných kursů byl svého času dobrý džob a mnoho lidí si myslelo, že se tím bude živit. Co se týká kursů a tanečních studií myslím, že jejich kvantita je na úkor kvality.“

Podle toho jak mám možnost srovnávat, dobré studio má Lenka Ottová, malé děti jsou u ní v dobrých rukách. Tendence je stále vzestupná, učí tam lepší a lepší pedagogové, je to znát podle výsledků, kdy se dostávají ze studia Lenky Ottové děvčata na Duncan centrum, nebo na Ježkovu konzervatoř a další školy.“

pokračování na str. 8

Jaroslav Langmaier v ústeckoorlické tělocvičně Na Štěpnici

Foto: mn

• *Přejděme k dalším tématům. Co říkáte současným amatérským choreografům, které máte možnost vídávat na festivalu Tanec, tanec... ?*

„Neměli by propást svoji šanci. Například na Tanec, tanec... jezdí Lenka Dřímalová, a tu by kdysi myšlenka na AMU ani nenapadla, kdyby ji lidi z poroty neporadili, aby šla studovat. Přece jenom u choreografie je potřeba vědět o něco víc, než jenom mít nápady a realizovat je. Je za tím obrovská práce a množství poznatků. Anebo letitá praxe a zkušenost, jako v případě Evy Veverkové. Člověk se může vypracovat sám, ale když je někdo mladý, je škoda, aby nevyužil příležitosti a nezkusil přijímací zkoušky na nějakou školu. Prostě je potřeba uvědomit si naplno potřebu vzdělání a vzdělávání a jezdit alespoň po workshopech, seminářích a letních školách. Samozřejmě je jasné, že choreografie má blíže ke „hraní“, kontaktním improvizacím a dalším disciplínám, než k technickému tréninku, tak jak ho mám vystavěný já.

Je důležité, aby se choreograf stále učil. Vědět, jak pracovat s lidmi. Talentů je řada, všeobecně bych řekl, že loni na celostátním finále festivalu Tanec, tanec... byl posun choreografický, letos na regionálních kolech byl zřetelný posun technický, zdá se mi, že letos choreografie stagnovaly.

Budťo je tanec pro tanec, a lidi si chtějí jenom hezky zatančit a nechtějí sdělit žádné myšlenky. Problém je, že když chtějí něco tancem sdělit, že to většinou bývá šílené drama, horor. To je asi dost jednoduchá cesta, protože je snadno čitelná, ale divák je tím unavený. Já tedy určitě. Chtěl bych zažít více humoru, více pohody v soudobém tanci.

V amatérském tanci i slabší soubory na sobě zapracovaly technicky, ale technika je samoúčelná, pokud na sobě nezačnou pracovat choreografové.“

Děkuji za rozhovor.

-mn-

Krátká chvíle soustředění s Jiřím Lösslem (na fotografii uprostřed)

Foto: Petr Vašek

Proč kluci netančí?

Jedním z věčných problémů, se kterým se setkávají nejen amatérské soubory moderního tance, ale nepochybně i školy všech stupňů, vyučující tanec, je malý zájem chlapců a mladých mužů o moderní tanec. V základních uměleckých školách dívky v tanečním oboru chlapce mnohonásobně početně převyšují.

Je smutnou realitou, že pohybově nadaní, dobře rostlí junáci, nad kterými by zaplesalo srdce každého tanečního pedagoga, nebo vedoucího souboru, jdou buďto na Fotbal a přidružené sporty, nebo prostě nedělají nic. Dovolím si dokonce tvrzení, že věková skupina kluků okolo 8 - 14 let většinou ani netuší o existenci moderního scénického tance.

Co si o tom myslí samotní tanečníci? Nejprve jsem se zeptal dvou ze souboru Banda Praha (vedoucí souboru je mimochodem také muž - Jan Schmidt).

Jan Schmidt (druhý zleva) v rozhovoru s Michele Carriere z Paříže (zcela vpravo)

Foto: Petr Vašek

• *Pánové, proč kluci netančí v takovém hojném počtu jako holky?*

Jiří Chládek: „Kluci mají přehnaný ostych, říkají si - nebudu mezi tolika holkama sám. Nemá to ani tradici, že by kluci hodně tancovali. Když si vzpomenu, jak jsme za školních časů chodívali na představení Tančíme pro radost (pozn. autora - Jirka Chládek pochází z Ústí nad Orlicí, kde základní a střední školy navštěvují každý rok dopolední představení premiérového pořadu Evy Veverkové Tančíme pro radost), tak většinou kluci měli dost zdrženlivý odstup, spíš to „braly“ holky. Kluci začínají uvažovat až někdy v postpubertálním věku o tom, že by se mohli vyjadřovat pohybově, tancem.“

Ludvík Škočdopole: „Podle mě, když kluci mají partu, jdou hrát Fotbal. Když jde někdo tančit, berou ho jako divného. Takže dotyčný se bojí, aby se neoddělil od party a jde taky na Fotbal. A po pubertě? Záleží, jak komu to „frnkne přes nos“.“

• *A co možnost být v souboru mezi tolika krásnými kolegyněmi? Osobně bych se do tancování přímo hrnul...*

Ludvík Škočdopole: „Však jsem se taky hrnul.“ (smích)

• *Když už jsme nakousli téma -Fotbal-, proč si myslíte, že tanec není populární jako Fotbal?*

Jiří Chládek: „Není taková šance se k němu dostat. Fotbal můžete hrát na kdejakém plácku. A kdybyste začal tancovat někde na plácku, lidi řeknou, že jste se zbláznil.“

Ludvík Škočdopole: „Je to v médiích. Média propagují Fotbal, ne tanec. A celkově všechno se cpe do Fotbalu, kde se točí velké peníze. Tanec je vedle Fotbalu komorní záležitost.“

A co si myslí samotná děvčata o své nadvládě v tanci? Zeptal jsem se členek souboru Akcent Praha:

„Kluci si věří míň než holky. Když k nám přijdou na konkurs, jsou ostýchavější, bojí se. Taneční svět je známější víc pro holky než pro kluky. Oni nevidí tak často chlapy na scéně, takže nemají vzory...“

Když vidí tanec, říkají, že to nikdy nemůžou zvládnout. Udělat provaz nebo jiné věci. Myslí, že se tancovat nikdy nenaučí. A určitě se stydí. Holky se víc předvádějí.“

V tuto chvíli, protože jsme se nebavili mimo společnost, se do debaty přidala jedna dáma s názorem, že to, že kluci netančí, je i věc inteligence dotyčného jedince a debata se začala ubírat dalším směrem.

Pravdy se na tak malém prostoru nedá dobrat, nicméně to, že kluci netančí, přece jen bude asi „v médiích“ a ne v inteligenci - protože znám i poměrně velmi inteligentní lidi, co díky reklamě a vzorovým modelům v masmédiích dělají věci, které bych do nich nikdy neřekl.

P.S.

K těmto i k dalším mým „oblíbeným“ tématům se hodlám vracet i v dalších číslech Tanečních rozhledů, protože teprve tehdy, když se o problémech mluví a jsou probrané ze všech stran, můžeme čekat, že nás začnou napadat i řešení, která budeme správně nažhaveni prosazovat!

-mn-

PŘEDSTAVUJEME

Nové tváře

moderního tance

na Slovensku

Bibiána Mikleová (25 let). Tanci se začala věnovat v Bratislavě u pí. prof. Heleny Žitňanové a pí. prof. Dagmar Probišové. Po úspěšně vykonaných přijímacích zkouškách na VŠMU Bratislava se stala členkou tanečního divadla Bralen. Pětileté studium obor pedagog moderního tance ukončila loni. Poslední rok působila jako umělec na volné noze, učila v různých souborech a realizovala první své choreografie. Tančila v muzikálu Malý obchod hrůzy v divadle v Nitře, kde v současnosti pracuje jako asistentka choreografie.

Bibiána Mikleová překvapená bleskem fotoaparátu po jedné z cvičebních hodin

Foto: mn

• Na úvod našeho rozhovoru klasická otázka. Co vám dala škola?

„Škola mi hlavně pomohla naučit se, jak učit. Taneční zkušenosti a taneční praxi mi dalo taneční divadlo Bralen, kde jsem působila pět roků. V Bralenu jsem si nejenom mohla vyzkoušet běžnou taneční praxi před publikem, ale díky Bralenu jsem mohla spolupracovat i s různými zahraničními pedagogy, kteří mi pomohli začít vnímat tanec víc zeširoka, nejen jako samotný pohyb.

Škola mi pomohla z metodické stránky - jak učit, jak vštípit lidem určité principy a také jak správně s lidmi „zacházet“.

• Co vás ovlivnilo z moderního tance z představení, které jste měla příležitost sama shlédnout?

„Velkým zážitkem bylo představení Alvin Ailey Repertory Groupe, před dvěma lety ve Vídni. S dalšími velkými hvězdami jsem se seznamovala spíš díky televizi a videu. Zaujal mě především J.Limon a jeho skupina. Z techniky Limona jsem složila i závěrečnou zkoušku na škole. Tento způsob pohybu je mi blízký a dalším silným vlivem byl pro mě i žák Limona Joe Alegado, kterému dělám asistentku.“

• Viděla jste právě několik tanečních koncertů neprofesionálních skupin. Jak byste se k nim vyjádřila?

„Allegro z Bratislavy dobře znám, měla jsem už několikrát příležitost s nimi pracovat. Mám pocit, že potřebují trochu víc na jevišti zaměstnat, jejich současné choreografie už nestačí jejich pohybovým schopnostem. Některé choreografie se vzájemně i velmi podobaly, možná by pomohl i další choreograf. Ale jinak jsem s Allegrem spokojená, přece jen jsou to amatéři a nemohou si dovolit zaplatit zahraniční pedagogy, nebo jezdit po stážích. Přes všechny výhrady má určité tato skupina budoucnost.

Domino Praha mě velmi překvapilo. Ještě nikdy jsem je tančit neviděla, až tady na festivalu 3x Modern Dance. Jsou to vyspělí tanečníci, líbil se mi jak pohyb, tak i nápadité choreografie. Choreografie Petra Tyce byla skvělá, opravdu divácké číslo. Ale také jsem postřehla, že jedna choreografka vytvořila víc tanců, začínaly se mi jednotlivé tance trošičku čímsi podobat. Možná to bylo i obsazením - choreografka obsadila do klíčových rolí tytéž tanečnice, a různé vjemy mi proto nakonec začaly splývat v jeden celek.

Mám-li se ale vyjádřit krátce - představení Domina se mi moc líbilo.

O třetím představení (Akcent Praha, C-Dance Ústí nad Orlicí) - výkony tanečníků ještě potřebují dozrát, i když samozřejmě mě zohledňuji to, že jsou to amatéři. V tomto představení pro mě bylo těžké vyčíst z choreografií, o čem jsou.“

• Měla jste příležitost při ústecké dílně sledovat práci vašich kolegů?

„Viděla jsem hodinu Jiřího Lössla - africké tance. Nemám s tímto druhem tance žádné zkušenosti, jenom co jsem viděla ve Vídni, kde tančili skuteční Afričané. Sama jsem nikdy nic podobného neabsolvovala, takže nedokáži odhadnout, jak to působí. Ale hodina Jirky se mi líbila, lidi byli nadšení, dělali naplno, pot z nich tekla proudem.“

• V jakém světle se vám jeví současnost moderního tance na Slovensku?

„Je stále rok od roku lepší, protože když si vzpomenu, když jsem začínala s moderním tancem, je to změna. Rozdíl je ale i mezi Bratislavou a menšími městy. Když jsem dostudovala v Bratislavě a chtěla jsem předávat své zkušenosti jinde, nenacházela jsem takovou odezvu v lidech, spíše jsem měla pocit, že tomu nerozumějí, že to neznají. Ale je to skutečně rok od roku lepší, dílny moderního tance, možnost pracovat se zahraničními lektory, všechno hraje pro. Lepší jsou tanečníci, lepší se i publikum.“

Děkuji za rozhovor.

-mn-

Jiří Lössl vysvětluje své skupině na dílně „o co půjde“

Foto: Petr Vašek

Bude Entrée k Tanci?

S touto otázkou jsem na festivalu 3x Modern Dance zaskočil Alexandra Gregara, vedoucího odboru kultury města Hradec Králové.

„Samozřejmě bude. Město Hradec Králové chce tento festival udržet jako určitou službu tomuto druhu umění, protože moderní tanec je svým způsobem okrajová minorita a potřebuje podpořit. A kde jinde než v Hradci Králové. Hradec Králové je pro kumšt jakoby zrozen.“

Ve spojení s Tancem Praha a jeho sponzory Entrée k Tanci znamená jak službu soudobému umění, tak zpestření hradecké kulturní nabídky. Důležité pro existenci tanečního festivalu je, jak mohu sledovat, že letos bylo vnímání hradeckého publika lepší než v minulém roce.“

• *Vy jste letos řadu představení navštívil, ne-li přímo všechny, co vás oslovilo?*

„Přiznám se, že jsem nebyl až tak oslněn, jako loni při vystoupení Američanů, nebo loňským vystoupením Pražského komorního baletu. Zajímavé to letos bylo, ale konkrétně bych se nerad vyjadřoval. Spíš bych mohl říci, které představení mě naštvaly - některé „work in progress“ mi připadaly jako pokusy.“

• *Co festival 3x Modern Dance?*

„Zaujalo mě Domino a jsem rád, že Domino bude i na Jiráskově Hronovu. Domino bylo pro mě zážitkem. U tohoto souboru je vidět práce nejen co se týká technické vybavenosti, ale především co se týká prožitku a smyslu choreografie Lenky Ottové. Spolupráce s Petrem Tycem vede také tímto směrem, dovnitř k duši. To je stejné v každém umění - pokud se věci dělají zevnitř, pokud se dělají s vnitřním nábojem, když práce není jenom opisování, ilustrace... je to ono. Ve chvíli, kdy je tanečník připravený i vnitřně k osobnímu prožitku, ne jenom, že ovládá techniku a že se hýbe v prostoru podle pokynů choreografa, může vzniknout skutečné umění.“

• *Přišel jste se podívat na ústeckoorlickou dílnu moderního tance.*

„Jistě, byl jsem se podívat i na přednášku Pavla Kozáka. Mám pocit, že se na tanečnický nakládalo v tomto případě příliš, ale jejich probuzený zájem byl určující, zkrátka cesta je nastartovaná.

Skutečnost, že sem přijede spousta lidí cvičit, je fajn.

Mohu srovnávat taneční dílnu s divadelními akcemi, v současné době probíhá mimo jiné režijní letní škola pro amatérské činoherce a režiséry v Jaroměři pod vedením prof. Jana Císaře a Františka Štěpánka. Tanečníci jsou dřívčí těla, činoherní amatéři jsou dřívčí mozky, který se některým z nich občas zakaluje alkoholem. Tanečníci chodí v deset spát, což se části divadelníků nestává, protože mají pocit, že právě v noci nasákávají a potom nejsou schopni v devět ráno cvičit mozek.

Tanečník ví, že v devět ráno musí cvičit tělo a z toho vyplývá disciplína. Tanečníci mají jiný vztah k věci. Je to poctivé dření těla. Jistěže záleží na talentu a dispozicích, ale tam kde tanečník tělo nadře, tam je výsledek. Kdežto ochotnický činoherec dělá jako by netušil, že jeho hlavní nástroj je tělo, cvičí občas jen hlavu, ale když v ní někdy náhodou má seno...

• *Jak na vás v roce 1996 zapůsobila možnost uvést do Hradce Králové Entrée k Tanci?*

„Skvěle, protože když jsem přišel do Hradce Králové z ústeckoorlického prostředí, prosyceného moderním tancem, byla to hned druhá z několika akcí, která mě zaujala možností zasadit ji do Hradce. První byl můj projekt velkého jazzového festivalu, letos v říjnu bude třetí ročník. Když za mnou přišli pořadatelé Tance Praha, kteří se nezávisle na mně v Hradci objevili, díky zkušenostem s Evou Veverkovou a pořádáním podobných věcí v Ústí nad Orlicí, jsem okamžitě na Entrée vstřícně reagoval. A dnes mě těší, že je to festival, který už nemusím připravovat, protože si festival vzalo za své Adalbertinum, pan ředitel Miroslav Franc. Dnes je to jeho produkce a Tance Praha a já pouze zastupuji město Hradec Králové. Díky tomu se mohu zaměřit na jazzový festival *Jazz Goes To Town*, kde mám roli ředitele a sháním peníze a všechno ostatní.“

Děkuji za rozhovor.

-mn-

Kresba: Jan Steklík

Jan Steklík

Redakce našeho časopisu měla téměř neskutečné štěstí. Podařilo se nám totiž získat ke spolupráci výtvarníka, kreslíře, grafika - no prostě umělce známého nejen u nás, ale i v zahraničí. Jmenuje se Jan Steklík, narodil se 5. června 1938 a studoval v Praze na Akademii výtvarných umění. Jeho tvorbu shlédli například i návštěvníci výstav v Sydney, Florencii, Amsterdamu, Ženevě, Paříži, Tokiu ...

Nyní tedy budete i vy mít možnost získávat unikátní kolekci jeho kreseb, které bude pro náš časopis připravovat.

-BoD-

Kvalita si najde diváka

Jedním z lektorů na Mezinárodní dílně moderního tance v Ústí nad Orlicí byl Daniel Bolerázsky, člen tanečního divadla Bralen.

Ani on se nevyhnul několika otázkám:

• *Vzpomenete si na své první kontakty s moderním tancem?*

„Bylo to asi v roce 1984, kdy jsem skončil se sportem a začal jsem se rozhlížet, co bych měl dělat dál. Měl jsem štěstí, že jsem se hned na začátku setkal s tanečním divadlem Bralen v Bratislavě. Začal jsem v přípravce a po roce jsem se dostal do souboru, kde jsem dodnes, s dvouletou pauzou, kdy jsem byl na vojně.“

• *V současné době Bralen bude přecházet na profesionální dráhu, budete členem profesionální části souboru?*

„Základní profesionální kádr tanečního divadla Bralen bude známý koncem prázdnin. Nyní probíhal konkurs, ze kterého by mělo být vybráno devět tanečníků, příštích profesionálů. Konkursu jsem se zúčastnil.“

• *Co vás v poslední době zaujalo z moderního tance?*

„Na festivalu Tanec Praha před dvěma lety DV 8.“

• *Proč není moderní scénický tanec ještě stále tak rozšířený ve srovnání s jinými uměleckými žánry?*

„I když jsou některá představení vyprodaná, někdy je problém s nízkou diváckou návštěvností. Chce to čas. Kvalita si určitě najde diváka. Kvalita má schopnost zaujmout diváky širšího spektra. Jsme zatím na začátku a musíme si vychovat publikum. Když jsme s naším souborem v zahraničí, je vždycky plno. I když nás diváci znají nebo ne, prostě se jdou podívat, jdou za kulturou, nebo ze zvědavosti, ale přijdou.“

Navíc je tu ještě problém, že teprve několik let po roce 1989 nemůžeme asi čekat, že divák bude na té úrovni, co je ve vyspělých západních státech. Tanec se u nás do té doby mimo „kamenná“ divadla a folklór moc nerozvíjel. Nezbyvá než si diváky trpělivě vychovávat a to ještě nějaký čas určitě potrvá.“

Děkuji za rozhovor.

-mn-

Daniel Bolerázsky se jako lektor plně osvědčil

Foto: Petr Vašek

Tribuna názorů

Studium Hany Krešlové, skupina Jany Dohnalové z Prahy:

Se svým diktafonem jsem zastihl Kateřinu Veselou, a první otázka směřovala na rozdílnou popularitu fotbalu, tenisu a scénického tance:

„Tanec nemá takovou reklamu jako tenis. Kolem tancování je málo lidí, možná jich nebude nikdy jako u fotbalu, ale zato to budou ti praví.“

• Proč děláte moderní tanec?

„Nedělám moderní tanec, dělám něco jako taneční divadlo. Není to doslova tanec, tanečních prvků je tam málo a dělám tento styl proto, že jsem něco takového vždycky chtěla dělat, byl to můj dětský sen.“

• Má za sebou váš soubor nějaké vystoupení?

„Loni jsme vystupovaly v Ypsilonce na přehlídce amatérských souborů.“

• Inspiruje vás něco?

„Já sama jsem zatím neviděla nic, co bych přímo chtěla dělat. Spíš mám vlastní představu, symbiózu tanečního divadla a divadla čistého.“

UNISONO Nové Zámky, Slovensko

S Ivet Muržicovou jsme se bavili o všem možném, mimo jiné se chystá do Čech opět v říjnu na celostátní festival Tanec, tanec... 97 do Ústí nad Orlicí. Velmi ji inspirovalo představení skupiny Domino Praha:

„Nesmírně mě zaujala interpretka Domina Markéta Kodejšová. Byla úchvatná, nevěděla jsem v první chvíli jestli mě motivuje, anebo jestli mám tancování raději nechat.“

-mn-

**Sponzorem tohoto čísla
Tanečních rozhledů
jsou manželé
Lenka a Libor Tampierovi**

Zdenka Hamplová (vpravo) v rozhovoru
s rezortní kolegyní Ivou Švarcovou z ARTAMA Praha

Foto: mn

Tanec má smysl.

Jiří Lössl patří k mladé nastupující taneční generaci. Je pedagogem Konzervatoře Jaroslava Ježka v Praze. Pochází ze Žďáru nad Sázavou, kde patří mezi organizátory festivalu Divadlo - Pohyb - Tanec, v rámci kterého mimo jiné letos probíhalo i regionální kolo celostátní přehlídky scénického tance neprofesionálních souborů Tanec, tanec...

• Letos jste se mohl s vaší tvorbou prezentovat na festivalu Tanec Praha. Co pro vás znamená tento festival jakožto určitá dosažená meta?

„Nejprve k mé choreografické práci, pro vysvětlení: Tanec dělám proto, že ho mám rád a choreografii vytvářím, protože mi dělá radost, proto, že něco cítím, co chci vyjádřit. Jinak ji vytvořit neumím. V momentě, kdy by za mnou někdo přišel a řekl udělej choreografii, je to nutné, neudělám ji.“

Je pro mě příjemné, že mi byla poskytnuta možnost prezentovat se na festivalu Tanec Praha, ale neznamená to pro mě něco, co by bylo z hlediska mé práce rozhodující.“

• Tanec Praha tvoří u nás dominantu, co se týká prezentace soudobého tance. Jaké představení vás zaujalo?

„Ještě než se rozpovídám o představení bych chtěl říci, že si velmi vážím toho, co Yvona Kreuzmannová vytvořila. Že český divák může díky festivalu Tanec Praha spatřit i takové věci, jako je soubor M.Cunnighama, který jsem viděl a který ve mě zanechal nesmírně hluboký zážitek. Když představení skončilo, vstal jsem, začal tleskal a byl jsem naplněn radostí a pocity, které mě znovu povzbudily do další práce. Cítil jsem v tu chvíli v širším kontextu, že tanec má smysl.“

• Všiml jsem si, že jednu vaši choreografii má na programu i Domino Praha. Je to výsledek nějaké počínající širší spolupráce?

„V tomto smyslu je to spíše náhoda. Choreografie vznikla původně pro studentky Konzervatoře Jaroslava Ježka. Lenka Ottová ji viděla a vyzvala mě, jestli bych ji nechtěl nastudovat s přípravkou Domina, protože je natolik umělecky vytříbená, že už ji nezbývá na přípravku tolik času, kolik cítí, že by příprava potřebovala. Řekl jsem proč ne a proto choreografie Hudba ticha II. existuje v tomto provedení. Druhá verze je jiná kostýmově, je jiná malinko i choreograficky i dějově. Musel jsem přece jen něco změnit, protože v originálu jsou dvě tanečnice a pianistka, u přípravky Domina to jsou tři tanečnice.“

• V Praze se stále výrazněji profiluje v oblasti moderního tance taneční konzervatoř DUNCAN CENTRUM. Co byste o této škole řekl vy, z vašeho pohledu?

„Duncan centrum připravuje všestranně tvořivého člověka. Práci této školy fandím, protože přináší plody a to velmi pozitivní.“

Děkuji za rozhovor.

-mn-

Malé zamyšlení nad velkým festivallem

Po jedné, nebo dvou hodinách strávených v knihovně jsem zkonstatoval, poté co jsem se prohrabal stohy deníků, že Tanec Praha dokázal nemožné. Rozhýbal taneční a kulturní publicisty k nevidané aktivitě, např. o M.Cunninghamovi v některých novinách byly i dva články najednou.

Sláva, že prostřednictvím festivalu Tanec Praha alespoň v druhé půli června a začátkem července nemůže běžnému kulturnímu člověku uniknout fakt, že existuje cosi jako soudobé taneční umění.

Taneční veřejnost i publicisté všeho druhu mají pak na dlouho o čem diskutovat díky šíři festivalu, který vedle prověřených hodnot (Ioni Ballet du Grand Théâtre de Genève, letos M.Cunningham) dokáže přinést i představení více, či méně kontraverzní (Ioni Yoshiko Chuma, letos Betontanc).

Domnívám se, že právě proto, že festival dává ochutnávat ovoce všeho druhu, je jeho výživná hodnota pro českého tanečnického diváka a tanečníka nenahraditelná. Možná se mýlím, ale český divák jako oběť letité výchovy, okleštěné o všechny kontra-extra-anti... výhonky umění, je ve své podstatě dosti konzervativní.

Pilulku typu Tanec Praha potřebuje taneční veřejnost jako sůl. Jestliže v roce 1997 u nás neexistují scény, které by se věnovaly soudobému tanci, neexistují stále profesionální soubory (zdravím čestnou výjimku Pražský komorní balet!), téměř neexistují profesionálové, věnující se pouze umělecké tvorbě, atd., je Tanec Praha jako vůdčí ideová platforma soudobého tance tím nejlepším, co si můžeme přát. Na závěr mého kratičkého zamyšlení bych chtěl popřát celému štábu festivalu a především jeho ředitelce Yvoně Kreuzmanové pevné nervy a chuť do další práce. Těším se na shledanou při Entrée k Tanci a Tanci Praha 98'!

-mn-

**Chybí vám cokoliv
v Tanečních rozhledech?
Napište nám, informujte nás,
rádi zveřejníme váš názor.**

**Domníváte se, že vámi pořízené
fotografie**

by Tanečním rozhledům slušely?

Proč nám je tedy neposlat?

Jste tu přeci pro vás!

Mezinárodní dílna moderního tance a festival 3x Modern Dance

Od 29. června do 5. července se počtvrté konala v Ústí nad Orlicí mezinárodní dílna. Cvičilo se paralelně na čtyřech místech pod vedením lektorů z Prahy (Jaroslav Langmaier, Jiří Lössl), Bratislavy (Bibiána Mikleová, Daniel Bolerázsky), z Paříže (Michele Carriere). Několik ukázkových hodin měla Madira Sardancourt z Avignonu, choreografka a tanečnice Compagnie du Jambousier.

Každoročně k dílně patřilo celovečerní představení některého hostujícího souboru a domácí skupiny C-Dance, letos však pořadatelé dílny překvapili nápadem uvést během dílny festival několika celovečerních koncertů. Inspirací byla dílna moderního tance Rencontre et mouvement ve francouzském Avignonu, kde tanečníci přes den cvičí a večery patří návštěvám představení v rámci avignonského festivalu.

Nápad se podařilo realizovat a od 1. do 3. července se na pódiu Roškotova divadla vystřídal Allegro Bratislava, Domino Praha, v posledním večeru Akcent Praha a C-Dance Ústí nad Orlicí.

S mimořádným ohlasem se setkalo noční představení skupiny Jiřího Lössla, nacvičené během dílny. Vystoupení ve čtvrtek 3. července v 22. hodin přilákalo do krásné budovy ústecké základní umělecké školy i část diváků z právě skončeného představení v Roškotově divadle a „hudebka“ praskala ve švech. Choreografie Jiřího Lössla s názvem „Kdo má židli, ten bydlí“ mistrným způsobem využila prostředí budovy, jediné světelné možnosti (tma, přitmě, světlo), svoji roli sehrály dobré kvality tanečníků. V rozsáhlejší dílce nechyběl ani díl improvizace, ani pevný choreografický plán, do značné míry Jiří Lössl využil i svoji znalost prostředí - v budově ústecké ZUŠ působil jako lektor dílny už v loňském roce.

Poslední večer dílny vystoupila v interním vystoupení pro účastníky Madira Sardancourt s choreografií na hudbu chansonu J.Brela.

Mezinárodní dílnu moderního tance pořádala IPOS - ARTAMA Praha, Středisko kulturních služeb Ústí nad Orlicí a Taneční sdružení Eva za finančního přispění Ministerstva kultury České republiky. Poděkování za spolupráci patří slovenskému Národnímu osvětovému centru Bratislava.

-mn-

**Pořádáte představení, vystupujete tam, či jinde,
jedete na zahraniční zájezd?
Proč by právě o vašem vystoupení
neměli vědět
po celé republice?
Možná zaujmete
potenciálního sponzora právě tím,
že vaše vystoupení bude avízované
v Tanečních rozhledech.
Pošlete nám letáček, plakát, pozvánku,
možno i s případným dalším textem,
charakterizujícím soubor, nebo představení.
Rádi zdarma otiskneme!**

*Pavel Kozák trpělivě vysvětluje
tajemná zákoutí hudby*

Foto: Petr Vašek

Dansontmoeting 97

Od 21. do 26. října probíhá v holandském Utrechtu mezinárodní festival sou-
dobého tance, věnovaný neprofesionálním souborům. Zajímavostí festivalu je
účast profesionálních choreografů, kteří si rozdělí první dopoledne tanečníky
dle svých potřeb do skupin, a s každou skupinou secvičí svoji choreografii.
Na závěr festivalu budou dvě představení uvádějící čtyři takto nastudované
choreografie.

Festivalu Dansontmoeting 97 se zúčastní soubor C-Dance z Ústí nad Orlicí.
Podle výběru pořadatelů C-Dance uvede několik rozsáhlejších choreografií Evy
Veverkové (Smuteční tanec, Já především, Všechno má svůj čas ad.).

-mn-

Krátce

Rozpětí 67. Jiráskova Hronova je obdi-
vuhodné. Krátce po zahájení v sobotu
2. srpna odpoledne vystoupil na prk-
nech Jiráskova divadla japonský sou-
bor Bungeiza z města Toyama s uká-
kou tradičního japonského tance.

Další zajímavé představení Jiráskova
Hronova v sobotu 2. srpna říká vše
svým názvem: „Ozvěny II. otevřené
národní přehlídky pantomimy a pohy-
bového divadla“. Vystupovali soubory
Lalofobia z Prahy, Šilencium Praha,
Nepanto Praha, Mimo Ostrava.

-mn-

Hronovské divadlo

Foto: BoD

*Na obrázku vlevo je Markéta Kodejšová
ze souboru Domino Praha.
Do některého z příštích čísel s ní připravujeme
exkluzivní rozhovor.*

Foto: BoD

Jiráskův Hronov

skandoval scénickému tanci

Na 67. ročníku festivalu Jiráskův Hronov (2.8. - 9.8. 1997), nesoucím podtitul „Celostátní mezidruhová přehlídka amatérského divadla s účastí zahraničních souborů“ vystoupil 3. srpna ve Večeru moderního tance pražský soubor Domino Lenky Ottové.

Bouřlivý skandovaný potlesk po každé ze tří částí nového programu Lenky Ottové znovu potvrdil oprávněnost počínání, rozšířit původně tradiční divadelní festival na „mezidruhový“. Divadelníci opět dostali své pověsti skvělého publika, sbírajícího citlivě inspiraci nejen z ortodoxně divadelních produkcí.

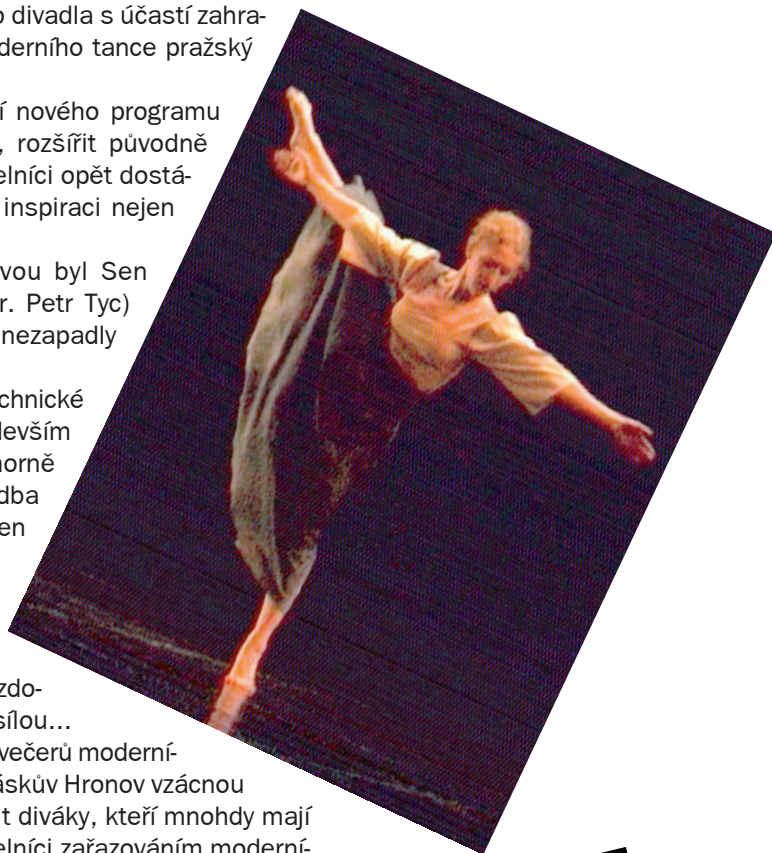
Nejúspěšnějšími tanci večera s bouřlivou odezvou byl Sen o svobodě (chor. Lenka Ottová), ProDomino (chor. Petr Tyc) a Variace na rokokové téma (chor. Lenka Ottová), nezapadly ale ani ostatní choreografie.

Jedním z důvodů úspěchu Domina, kromě výtečné technické připravenosti souboru a kvality choreografií, je především vyváženost programu. Střídají se v něm tance humorně laděné, plné vtipu, s tanci poetickými (úvodní Hudba ticha II., choreografa Jiřího Lössla) a vážnými (Jen jedenkrát, chor. Lenky Ottové).

Kapitolou samou pro sebe je Sen o svobodě, tanec promlouvající atmosférou mistrně vystihující název choreografie. Atmosférou, která se špatně popisuje, kterou si divák musí prožít. Něha se střídá se vzdo-rem, lyrická ženskost s odvahou, bezbrannost se silou...

Pro Jiráskův Hronov znamená už několik let uvádění večerů moderního tance vítanou inspiraci, pro moderní tanec je Jiráskův Hronov vzácnou možností vyjít z uzavřené taneční komunity a oslovit diváky, kteří mnohdy mají se scénickým tancem minimum zkušeností. Divadelníci zařazováním moderního tance na své festivaly (Kromě Jiráskova Hronova i Divadelní Třebíč) ukazují cestu modernímu tanci - neuzavírat se, hledat další podněty...

Nejstarší evropský amatérský festival Jiráskův Hronov otevřel dveře scénickému tanci a Domino očekávání kladené na hosta „odjinud“ splnilo na jedničku.

Ohlasy mezi publikem bezprostředně po představení:

Jiří Kout, Plzeň:

„Mě se to líbí. Skvělé zpestření festivalu. Moc se mi líbil tanec ProDomino a Sen o svobodě.“

Luboš Fleischman, divadelní soubor Luna Stochov:

„Já scénický tanec moc často nevidám, dělám naplno činoherní divadlo, ale líbí se mi, jak tancují.“

Nataša Gáčová, divadelní soubor Luna Stochov:

„Jsem nadšená, obdivuju ty holky, co všechno zvládají. Jsou opravdu dobré, mají výraz, mají techniku. Líbí se mi výtvarné ladění a souznění tance s hudbou. Po této zkušenosti určitě zase někdy na scénický tanec půjdu.“

Klára Sotnerová, Mladá scéna, Ústí nad Labem:

„Na scénický tanec nechodím. Dnes poprvé. Ale když budu mít příležitost, tak zase někdy půjdu. Líbilo se mi to.“

Podtrženo, sečteno: I další odezvy byly úplně stejné. Více než spokojení diváci, a pro spoustu mladých lidí okolo 18 - 25 let mnohdy první kontakt se scénickým tancem vůbec.

-mn-

Fotosloupek z vystoupení souboru
Domino Praha
na Jiráskově Hronovu 97'
připravil Bohumír Džubej.

Obsah

Úvodní slovo šéfredaktora	3
Úvodní slovo vydavatele	3
Vážení čtenáři!	3
Domino ozdobou festivalu	
3x Modern Dance v Ústí nad Orlicí	4
Tanec, tanec... 97'	5
U mikrofonu Jan Schmidt	6
Chybí více pohody i humoru	7
Proč kluci netančí?	8
PŘEDSTAVUJEME	
Nové tváře moderního tance	
na Slovensku	10
Bude Entrée k Tanci?	11
Kvalita si najde diváka	12
Jan Steklík	12
Tribuna názorů	13
Tanec má smysl.	13
Malé zamyšlení nad velkým festivalem	14
Mezinárodní dílna moderního tance	
a festival 3x Modern Dance	14
Dansontmoeting 97	15
Krátce	15
Jiráskův Hronov	
skandoval scénickému tanci	16
!!! VÝHODY PŘEDPLATNÉHO !!!	18
!!! POZOR - SOUTĚŽ !!!	18

TANEČNÍ ROZHLEDY

Vydavatel: Bohumír Džubej - BoD

Redakce:

šéfredaktor - Miroslav Němec

Adresa redakce:

Miroslav Němec, Havlíčkova 120, 562 01 Ústí nad Orlicí, tel.: (0465)525087, 524352

Adresa vydavatele:

Bohumír Džubej - BoD, Mírové náměstí 131, P.O.Box 47, 562 01 Ústí nad Orlicí, tel.: (0465)524352, mobil: 0602 416 913, E-mail: bod@uo.fairnet.cz

Ročně vychází 11 čísel

Cena výtisku 25,-Kč

Cena výtisku při předplatném 20,-Kč

Celoroční předplatné 220,-Kč

Objednávky, předplatné a inzerce:

Bohumír Džubej - BoD, Mírové náměstí 131, P.O.Box 47, 562 01 Ústí nad Orlicí, tel.: (0465)524352, mobil: 0602 416 913, E-mail: bod@uo.fairnet.cz

Za původnost a správnost příspěvků odpovídá autor (platí i pro inzerci).

Redakce **TANEČNÍCH ROZHLEDŮ** se nemusí vždy ztotožňovat se všemi zveřejněnými názory a příspěvky. Ty příspěvky, u kterých chybí podpis a adresa (abychom se eventuálně mohli s pisatelem spojit), uveřejněny nebudou.

Nevyžádané rukopisy se nevracejí.

Přetisk informací jen se svolením redakce.

Tisk:

Tiskárna GRANTIS, Smetanova 510, 562 01 Ústí nad Orlicí, tel./fax: (0465)525741

Podávání novinových zásilek povoleno ČP, s.p. - OZ Východní Čechy č.j.: P/2-5759/97 ze dne 22.8.1997

ISSN 1211-8494, MK ČR 7779

© Bohumír Džubej - BoD

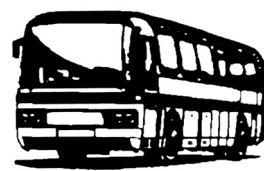
svatební oznámení, barevné prospekty ...

TISKÁRNA GRANTIS

Smetanova 510, 562 01 Ústí nad Orlicí

Tel.+Fax:(0465)525741

TISKOVINY
V KRÁTKÝCH
TERMÍNECH
dopisní papíry,
hospodářské tiskopisy,
reklamní letáky,
vizitky, brožury, knihy,

NA DOVOLENOU I ZÁJEZDY VŠEHO DRUHU
U NÁS DOMA I PO CELEM SVĚTĚ
S AUTOBUSOVOU DOPRAVOU
LUBOMÍR ZÁRECKÝ
Pod lesem 253, 562 01 Ústí nad Orlicí
Tel.: (0465)523974

!!! POZOR - SOUTĚŽ !!!

**Chcete získat předplatné *TANEČNÍCH ROZHLEDŮ* zdarma?
Není nic jednoduššího!**

**Stačí do 31.12.1997 zaslat předplatitelskou přihlášku
a zaplatit přiloženou složenku.**

**V lednu proběhne slosování, po kterém bude vítězi vrácena
celá částka předplatného, druhému bude vrácena částka
za šest čísel a třetímu bude vrácena částka
za čtyři čísla!**

NEVÁHEJTE A CHYŤTE ŠTĚSTÍ ZA PAČESY!

TANEČNÍ ROZHLEDY

!!! VÝHODY PŘEDPLATNÉHO !!!

Nabízíme Vám velmi výhodné předplatitelské slevy.
Cena jednoho výtisku zakoupeného v běžném prodeji
je 25,-Kč.

Při celoročním předplatném ušetříte na jednom výtisku
5,-Kč a ušetříte tak peníze za více než dvě čísla!!!

Cena jednoho předplaceného výtisku je pouze 20,-Kč!

Stačí **čitelně** vyplnit objednací lístek a zaslat jej na
adresu vydavatele a nebo zaplatit **čitelně vyplněnou**
přiloženou složenku (můžeme vám zaslat i fakturu).

ZÁVAZNÁ OBJEDNÁVKA

Objednávám celoroční předplatné 1998 (t.j. 11 čísel) + č.2/1997
časopisu **TANEČNÍ ROZHLEDY** za cenu 240,-Kč.

Příjmení a jméno předplatitele :

Ulice a číslo popisné..... :

PSČ a město..... :

Počet objednávaných výtisků :

Datum a podpis (razítko) :

Josef NYKLÍČEK
ELEKTROMONTÁŽNÍ A OBCHODNÍ FIRMA
NABÍZÍ:

ELEKTROINSTALACE PRŮMYSLOVÉ, BYTOVÉ, KABELOVÉ ROZVODY NN,
EL. VYTÁPĚNÍ, OSVĚTLOVÁNÍ PROSTORU NA VYSOKÉ TECH. ÚROVNI,
HROMOSVODY OD „A“ DO „Z“ VČETNĚ PROJEKTU A REVIZE
zajistíme stavební práce a zemní práce souvisící s montáží

PROJEKTY, MONTÁŽE, REVIZE
OBCHOD

SPECIALIZOVANÝ VELKO I MALOOBCHOD
NABÍZÍ VE VÝHODNÝCH CENÁCH

- dodávky svítidel REGIOLUX - Německo, přímý dovoz, návrhy ZDARMA, ekonomické porovnání soustav, 5.000 modifikací svítidel
- kompletní dodávky rozvaděčů HAGER IP30 - IP54, do 63A a do 125A i jednotlivého sortimentu této firmy, sestava rozvaděče dle schéma i na přání se zapojením, přezkoušením a vystavením osvědčení - štítek výrobce
- široký sortiment elektroinstalačního a hromosvodního materiálu, konsignační sklad kabelů a světelných zdrojů
- speciální materiály na závaznou objednávku!

telefon, fax: (0446) 612 050, 612 049
RELS, Tovární 356, 564 01 ŽAMBERK

***PRVOTŘÍDNÍ KVALITA, PRVOTŘÍDNÍ ODBORNÉ ZNALOSTI
A PRVOTŘÍDNÍ PÉČE O ZÁKAZNÍKA JE NAŠÍM HLAVNÍM CÍLEM***

Prodej ozvučených kazet,
videokazet, CD,
CD-ROM a literatury

Jana Dytrichová

T.G.Masaryka 1069
562 01 Ústí nad Orlicí
tel.: (0465) 52 38 80

DANSKIN

**DANSKIN vám nabízí oblečení pro děti a dospělé:
tanec • krasobruslení • gymnastika • fitness • aerobic**

Pro organizace zašleme katalog + ceník
Danskin CZ. Vídeňská 103, 619 00 Brno, Tel.: (05) 43 21 45 50, (05) 43 21 45 49